

Brieven van een ongelovige

*Wees altijd bereid verantwoording af te leggen van de verwachting waaruit u leeft, als daarom gevraagd wordt. Maar doe het wel vriendelijk en met het nodige respect.
(1 Petrus 3:15)*

Beste Jan,

Ik heb je brief met aandacht gelezen. Ik moest hem wel een paar keer overlezen om alles goed te begrijpen, maar het klinkt goed. Zo heb ik het nooit bekeken en ik moet toegeven dat God in jouw gezichtspunt begrijpelijk en zelfs wat menselijk overkomt.

Nu hebben we het gehad over de vrije keuze van de mens, maar wat me dwars zit is dat er nogal wat dingen gebeuren in deze wereld die niets te maken hebben met de menselijke vrije keuze. Wat moet ik denken over al die hongersnood, aardbevingen en natuurrampen waar de wereld mee geconfronteerd wordt. Die hebben in principe niets te maken met de keuze van goede of slechte mensen. Daar zou God toch zeker wel iets aan kunnen doen?

Ik kijk uit naar je antwoord.

Groet Roy

Beste Roy,

Bedankt voor je snelle reactie en ik ben blij dat je voelt dat mijn idee over God zelfs wat 'menselijk' overkomt. Dat is niet 'mijn idee', maar het idee van de bijbel.

De bijbel is zo'n gek boek nog niet, maar door de vele valse leerstellingen en misvattingen over God is het beeld dat veel mensen van Hem hebben nogal verstoord. Maar God is een liefdevolle God en dus heel goed bereikbaar voor de mens die Hem oprecht zoekt.

Je vraag over hongersnood en aardbevingen en Gods schijnbare afwezigheid is een goede vraag die zeker een antwoord verdient.

Ik ben het met je eens dat natuurrampen enz. niet altijd in direct verband lijken te staan met de keuzes van de mens. Toch zou ik God er niet zomaar de schuld van willen geven.

De eerste gedachte die bij me opkomt is toch dat dingen als rampen in veel gevallen indirect het gevolg zijn van het werk van de mens die het niet zo nauw neemt met Gods wetten en vermaningen in Zijn Woord. Neem gewoon eens een hongersnood in Afrika. Er is droogte en voedseltekort, maar zou er echt iemand doodgaan van de honger als wij onze naaste werkelijk lief zouden hebben als onszelf? Het is wetenschappelijk bewezen dat er meer dan genoeg voedsel op deze aarde is om iedereen te eten te geven. De realiteit is echter dat er mensen zijn die de aardse rijkdommen oppotten en weigeren deze met anderen te delen. Ruw gezegd beslaat de westerse wereld zeven procent van de wereldbevolking, maar deze zeven procent gebruikt meer dan 50% van alle rijkdommen. Zo heeft Jezus het nooit bedoeld.

Wat zouden we niet kunnen uitsparen als we besloten nu eindelijk eens op te houden met die dwaze oorlogen en alle gevolgen daarvan? Hoeveel natuurrampen, zoals overstromingen in Azië bijvoorbeeld, zouden voorkomen kunnen worden als er geïnvesteerd zou worden in goede dijken en afwateringssystemen, maar die er niet komen omdat de economische voordelen te klein zijn, waardoor kennis en materiaal niet of nauwelijks beschikbaar wordt gesteld? En wat te denken van de manier waarop wij met de natuur omgaan? Denk maar aan de problemen met de vervuiling, de ozonlaag en zelfs proeven met atoombommen die in zogenaamd 'veilige' gebieden tot ontploffing worden gebracht. Heeft dat zijn weerslag niet op de natuur? Je ziet het zelfs kleinschalig met de gasboringen in Groningen die voortdurend aardbevingen veroorzaken.

Ofschoon het misschien geen volledige verklaring is voor alles wat er misgaat op deze aarde, mag het toch duidelijk zijn dat als wij werkelijk zouden leven zoals God van ons gevraagd heeft, er heel wat minder problemen zouden zijn met de natuur dan nu het geval is.

Een hele andere gedachte, misschien wat filosofischer, berust op het feit dat alles wat God geschapen heeft bepaalde beperkingen heeft. Alleen God is volmaakt en ofschoon Hij Zijn eigen schepping 'goed' noemde, is alles wat Hij geschapen heeft ondergeschikt aan God zelf en niet volmaakt. Denk bijvoorbeeld eens aan een rots. Die is zo hard en stevig dat wij er hele steden op kunnen bouwen. Maar tegelijkertijd is die rots zo hard dat hij ons zou verpletteren, mocht hij op ons vallen. Doordat God een rots maakte, schiep Hij dus ook automatisch de mogelijkheid dat er iemand door dezelfde 'goede' rots om het leven kan komen, iets wat wij als slecht ervaren.

Om onze dorst te lessen hebben wij water nodig en dat lukt alleen als water de juiste dichtheid en componenten heeft. Maar juist daardoor kan een mens niet ademen onder water en kan het dus gebeuren dat iemand verdrinkt. Voor de zondeval waren deze dingen geen enkel probleem en kon de mens er goed mee omgaan. Maar na de zondeval begonnen deze verschillende aspecten van elk deel van de schepping zich duidelijk te manifesteren.

En tenslotte is het belangrijk om je te realiseren dat wij mensen niet de enige wezens zijn met een vrije wil. De Bijbel geeft duidelijk aan dat er geestelijke wezens zijn die er bewust voor gekozen hebben om zich tegen God te keren. Daardoor is deze aarde een waar slagveld geworden tussen de krachten van het goede en het kwade. Ofschoon de macht van God uiteindelijk vele malen sterker is dan die van zijn tegenstanders, de gevallen engelen en Satan zelf, spreekt de bijbel heel gericht over de geestelijke strijd waar de hele schepping mee te maken heeft en het is op zijn minst belangrijk om je ervan bewust te zijn dat God niet direct verantwoordelijk is voor alles wat slecht is of wat wij als slecht ervaren. Ik zou hier natuurlijk hele boekdelen over kunnen schrijven, maar wilde het hier voorlopig maar bij laten. Ik hoop je in elk geval wat stof tot nadenken gegeven te hebben en hoop weer snel van je te horen.

Groet Jan.
